

de Kommitté, vars övriga medlemmar äro Re-kowskij, Lenin, Sinovjeff och Trotski. Dessa personer bilda högsta ledningen för samtliga länders bolschevik- och revolutionspartier.

Enär, såsom av det ovananförla framgår, Platten är en allmänfarlig person, som sprider bolscheviksmitta överallt, där han rör sig, utan hänsyn till, att utlänning är skyldig avhålla sig från revolutionära anslag emot en främmande stat, där han vistas, gör den stat, som genom vidtagande av oundgängliga skyddsåtgärder värnar jämväl sina grannländer mot den fara, för vilken till desamma strävande bolschevikagenter kunna utsätta dem för, en direkt tjänst åt den civiliserade världen. Denna princip har även annorstädes tillämpats och dess berättigande kan ej bestridas. Finlands regering är på intet sätt förpliktad att tillåta redaktör Platten, om han ock är medborgare i ett neutralt och i vänskapliga relationer till Finland stående land, fortsätta sin resa, i all synnerhet, emedan, såsom ovan påvisats, särdeles försvårande omständigheter mot honom kommit i dagen. Frånsett det, att allmän världsfred ännu icke stiftats, hava icke heller relationerna emellan Finland och Ryssland ordnats, vilket enligt allmängiltiga principer och stadgad praxis berättigar Finlands regering att vidtaga vissa skyddsåtgärder också med avseende å de utlänningar som komma från Ryssland. Ett sådant förfarande har under kriget allmänt tillämpats, i det att det upprepat inträffat att misstänkliga personer hållits i temporär skydds-fångenskap. Hade Platten fått fortsätta sin resa, skulle han utomlands, oavsett sin allmänna farlighet, kunnat direkt skada den finska staten, med vars fiender han stått i de intimaste relationer. Lika skadlig hade Platten kunnat bliva för Finland, om han hade fått vara på fri fot här.

I anseende härtill hade redaktören Platten tillsvidare, d. v. s. sålänge säkerhetshänsynen det krävde, förpassats till länsfängelset — alltså var det enbart berättigade säkerhetssynpunkter som voro de bestämmande.

I detta sammanhang må ytterligare framhållas, att Schweitz' härvarande representant meddelat Finlands regering att, därest den minsta anledning att misstänka redaktören Platten för samverkan med bolscheviker förelåg, bemålde representant i ingen händelse ville framställa anspråk på Plattens frigivande. Då lantdagsmannen Tanner säger, att händelsen väckt pinsamt uppseende i utlandet, kan detta meddelande kompletteras därmed, att exempelvis schweitziska tidningen Journal de Genève med anledning av Plattens fängslande yttrar, att det ginge för långt, om Schweitz' representant årnade för-

svara en man, som Platten, vilken endast till namnet är schweitzare (han är till börden ryss) och som i verkligheten är tyrannen Lenins lärjunge och emissarie samt hans befallningars verkställande agent i Schweitz.

Slutligen får jag meddela, att redaktören Platten den 15 dennes sänts över gränsen tillbaka till Ryssland.

P u h e m i e s: Asia on loppuun käsitelty.

Ed. Schaumanin välikysymys, joka koskee Pietaria vastaan suunniteltuja sotatoimia.

P u h e m i e s: Ulkopuolella päiväjärjestyksen esitän pöydällepanoa varten ed. Schaumanin asianomaiselle hallituksen jäsenelle osottaman välikysymyksen.

Sihteeri lukee:

Till Lantdagens Talman.

Under de senaste dagarna ha envist ihållande rykten varit i omlopp rörande militära operationer mot Ryssland av betydligt större omfattning än de som med regeringens vetskap och samtycke av frivilliga skaror utförts i ryska Karelen. Ryktena ha nått vida utöver landets gränser. Regeringen, som varit i tillfälle att bestrida riktigheten av dessa rykten, har iakttagit tystnad och därmed för sin del endast bidragit till att giva näring åt ryktena. Härtill kommer ytterligare, att Finlands legation i London i tidningen Times den 5 dennes låtit införa ett uttalande, vari alldeles öppet diskuteras möjligheten av Petersburgs eröfring och besättande av finska trupper. Så heter det i detta uttalande (enligt en härvarande tidnings översättning): „Om finska trupper förr än andra tågade in i Petersburg, så skulle de säkert göra sitt bästa för att behålla det mot bolsjevikerens återerövringsplaner, men minst lika säkert är även, att finnarna icke skulle försöka beröva staden dess rätta egare — en stadgad, nationellt och internationellt erkänd rysk regering”.

Enligt Times, likasom enligt andra uppgifter i den utländska pressen, skulle operationerna mot Ryssland ske i samförstånd med de makter, hvilka utgått som segrare ur världskriget. Den 11 sistlidne april yttrade emellertid d. v. statsministern Ingman i sitt svar på en i Lantdagen framställd interpellation, „att från ingen främmande makts sida framställts några yrkanden eller förslag, som skulle avsett Finlands inblandande i krig med Ryssland”.

Om de uppgifter, vilka synts i den utländska pressen om en förestående krigisk intervention i Ryssland, i vilken även Finland vore delaktigt, vore riktiga, så har uppenbarligen under den nuvarande regeringens tid en omsvängning i de främmande makternas hållning till frågan, liksom även i vår regerings hållning, egt rum.

Då saken är av den allra största betydelse för vårt lilla land och dess nyvunna självständighet, och då jag har mig bekant den oro och beklämning, som ifrågavarande rykten framkallat hos landets befolkning, vars övervägande flertal torde ogilla krigiska företag utom landets gränser, så anhåller jag, med stöd av L. O. § 32, vördsamtt att herr Talmannen ville till herr statsministerns kännedom bringa följande interpellation i och för besvarande:

Har Regeringen sig något bekant rörande tilltänkta militära operationer mot Ryssland och särskilt mot Petersburg, i vilka operationer finska reguliera eller frivilliga trupper komme att delta?

Har från främmande makts eller makters sida framställts yrkande eller förslag i ovan angivet syfte?

Är Regeringen, för den händelse frivilliga finska trupper ärnade utan Regeringens vetskap och samtycke skrida till militära operationer utom landets gränser, redo att använda sitt inflytande för att förhindra dylika planer?

Helsingfors den 19 maj 1919.

Georg Schauman.

Eduskunnan Puhemiehelle.

Viime päivinä ovat itsepintaiset huhut tienneet kertoa Venäjää vastaan suunnitelluista huomattavasti laajemmista sotatoimista kuin ne ovat olleet, joita vapaaehtoiset joukot hallituksen tietien ja suostumuksella ovat suorittaneet Venäjän Karjalassa. Nämä huhut ovat kulkeutuneet kauas maan rajojen ulkopuolelle. Hallitus, jolla olisi ollut tilaisuus osoittaa ne perättömiksi, on vaiennut ja siten osaltaan vain antanut niille uutta vauhtia. Ja tämän lisäksi on Suomen Lontoossa oleva lähetystö Times-lehden t. k. 5 päivän numerossa julaisnut lausunnon, jossa aivan avoimesti pohditaan sitä mahdollisuutta, että suomalaiset joukot vallottaisivat ja miehittäisivät Pietarin. Mainitussa lausunnossa sanotaan (erään tšekäläisen sanomalehden tekemän suomennoksen mukaan): „Jos suomalaiset joukot ensimmäisinä marssivat Pietariin, niin ne varmaankin tekisivät

parastaan pitääkseen sen hallussaan bolshevikien takaisinvaltaamisyrityksiä vastaan, mutta vähintään yhtä varmaa on myöskin, etteivät suomalaiset yrittäisi anastaa kaupunkia sen oikealta omistajalta — vakiintuneelta, kansallisesti ja kansainvälisesti tunnustetulta Venäjän hallitukselta.”

Timesissä olleen kirjoituksen mukaan, samoin kuin muidenkin ulkomaisessa sanomalehdistössä olleiden tietojen mukaan, olisivat sotatoimet Venäjää vastaan suoritettavat yhteisymmärryksessä niiden valtojen kanssa, jotka ovat selviytyneet maailmansodasta voittajina. Viime huhtikuun 11 p:nä lausui kuitenkin silloinen pääministeri Ingman vastatessaan erääseen valtiopäivillä esitettyyn välikysymykseen, „että minkään ulkovan puolelta ei ole tehty mitään vaatimuksia tai esitetty ehdotuksia, jotka tarkoittaisivat Suomen saattamista sotaan Venäjän kanssa.”

Jos ne tiedot, joita ulkomaitten sanomalehdistössä on näkynyt edessä olevasta sotaisesta sekaantumisesta Venäjän asioihin, johon Suomenkin ottaisi osaa, olisivat oikeita, niin ilmeisesti nykyisen hallituksemme aikana on tapahtunut muutos sekä vieraitten valtojen että meidän oman hallituksen suhteessa tähän kysymykseen.

Kun asialla on mitä suurin merkitys meidän pienelle maallemme ja sen äsken saavuttamalle itsenäisyydelle ja kun tunnen sen levottomuuden ja huolestumisen, jota puheenaolevat huhut ovat synnyttäneet maamme väestössä, jonka valtava enemmistö ei hyväksyne rajojemme ulkopuolella tapahtuvia sotatoimia, niin pyydän minä V. J:n 32 §:n nojalla kunnioittaen, että herra Puhemies tahtoi saattaa herra pääministerin tietoon seuraavan välikysymyksen vastattavaksi:

Onko Hallituksella jotain tietoa Venäjää ja etenkin Pietaria vastaan suunnitelluista sotatoimista, joihin tulisivat ottaamaan osaa vakinaiset tai vapaaehtoiset suomalaiset joukot?

Onko jonkun vieraan vallan tai vieraiden valtojen taholta esitetty vaatimuksia tai tehty ehdotuksia yllämainitussa tarkoituksessa?

Onko Hallitus, siltä varalta että Hallituksen tietämättä ja suostumuksetta vapaaehtoiset suomalaiset joukot koettaisivat yhtyä vastaisiin sotatoimiin maan rajojen ulkopuolella, valmis käyttämään vaikutustaan tällaisten hankkeitten estämiseksi?

Helsingissä, toukokuun 19 p:nä 1919.

Georg Schauman.